

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XIII. Die Novembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

Mortificat.

centiam creditur conseruasse. Plus quam virginalis illi modestia, & pro lectulo ab annis aliquot nihil aliud nisi stramen. Hæc ibi, & his plura, quæ in accuratissimæ disciplinæ qua superiori, qua subdito laudari solent, de P. Philippo adfert Stredonius.

P. IOANNES WEYER.

Geimanus
Nouebj. 12.
Nou. 1658.

Charitatis.

Euchar.

Collegia.

Obidentia, & charitatis illum ad omnia, licet humilia, & difficultia, promptum reddebant ad nutum cuiuslibet, quicquid rogaretur aut iuberetur, idque animo pacato ubique ac semper sibi simillimo. Duo. vel tria sacra audiebat quotidie: à mensa Christum prius inuisebat & alloquebatur, ac sua ei verba & facta omnia offerebat prius quam ad colloquendam cum aliis pro more accederet. Preces insigni demissi animi specie,

non nisi fixis humi genibus exequatur; in cubiculo quoque piis libris legendis cum reverentia & pietate tanta operam dare notatus, ut pium ac sacrum quidpiam legens vel scribens id flexis genibus ficeret coram Deo suo supplex ac pious. Ut corde mundiore oraret, legeret, scriberet, ac diuina tractaret, conscientiam confessione quotidianâ perpurgabat. Bis terue in hebdomadâ (non unquam quotidie sèpius) ferreâ catenula in se perdiu & inclementer saeviebat: & si quid in mensa palato magis arrideret, vix libabat. Sabbato à cœna abstinebat, vt Deiparae obsequio illo placaret. Ingruente iam morbo, se victimam obtulit coram Crucifixo positis genibus humi supplex capite ad terram usque depresso. Quicquid potionis porrigebatur à medico, detecto capite, obedienter, cruce se primum signans accipiebat, obediens usque ad mortem.

Ledit.

Confessio.
quotid.

Mortific.

Mensa.

B.V.

Morbus.

XIII. DIE NOVEMBRIS.

PAVLVS

KOSTKA.

13. Noueb.
Polonus
Petricouiz.
1607.

Vocationis.

Eleemosyn.

Hoc die hunc ponit Stratius; cuius memoriam nec ego censeo prætermittendam: quippe quem ad Societatem, post diuturnam flagitationem à P. Claudio Aquauia suscepimus affirmet Societatis Historia. Fuit Paulus B. Stanislai Kostkæ germanus, natu maior, & illi Viennæ haud satis æquus, nec multum pious: at postea totus ad Diuinam couersus, cum parem sibi quæ undequaque placet, coniugem minimè reperiret. Inde quippe argumentabatur, Deo id minime probari. Sancti Francisci Pa-

tribus auri tantum dedit, quantum cœnobio, ac templo erigendis opus erat Prasnisij. ibidem templum oppidi locupletauit annuo vœtigali. Ibidem amplias ædes erexit, quas Societati destinabat; sed cum Societati istic sedem figere haud è re videretur, eas ille Xenodochio donauit; torus orandi studio, ieuniis, ac fortunis in pauperes effundendis intentus. Per ipsos 20. annos nullo die omisit recitare Diuinum, & Beatissimæ Virginis Matris officium. Dum tyrocinio iam impetrato pedem pararet imponere, auctoratus est ad Collegium Beatorum.

MMm P. FER-

P. FERDINANDVS
GVILLEN.

Hilpanus.
Triguerrin-
cero men-
se, ac die.
1574.

Humil.

Paupertas.

IN hoc, id iam inde ab incunabulis Tryocinij laudatè commendatur, quod licet matutus iam Theologiz Doctor, Sacerdos, & 41. annos natus nomen Societati dederit; adeò tamens se vndeaque legibus nostris ac moribus accommodarit, ut (quod rarum est) ne illis quidem cesserit qui à teneris annis Societatis disciplinæ assueuere. Quatuor vota professis adscribendus erupit in lachrymas, & Heu! inquit, quo sum, deuenit Societas, quod ego quoque professis adscribar! Misericordia cum esset, coquo, vel aliis aliquem sibi adiungi pro auxilio ad labores perentibus, ipse suam operari addixit. Paupertatem suam voluit non

saperfluis tantum, sed scèpè necessariis quoque carere. Cubiculum illius erat sine leamno, sine mensa. Libri non nisi pauci, & qui ei quotidie fuerint ypsi. In Missione corrogati, panis cibarij frustulis visitabat, neque sham tantum, sed & Socij sarcinulam gestabat. Iussus iumentum admittere quo ad locum quietipiam vteretur tandem paruit quidem, sed cum rediret, illud Socio Coadiutori dedit, eumque pedes secutus est, quod dicceret, sibi id de itione non de redditione fuisse imperatum. Domi eoci officium tam serio petiit, ut Superior illud ei tantisper concedendum iudicarit. Morti vicinus, rogatus à Rectore, num diuina iudicia? ita ut hastenus formidarat) adeò anxiò animo metueret; respondit, sibi mèrum illum in amorem iara esse diuinâ ope conuersum.

Humil.

Mors.

XIV. D I E N O V E M B R I S.

P. GON SALVVS
GOMEZ.

14. Nouemb.
Hispanus.
Carauacæ.
1581.

*Mortific.
Lingua.*

*Oratio.
E. V.*

Singulos hebdomadae dies in alia & alia corporis afflictandi genera distribuebat; ut iam cilicium gestaret, iam se flagris exciperet, iam somnum vestitus in astere caperet, iam exutus cilicio indormiret. Cum præcesset, ac alias interrogatus, non prius respondebat quam dulcissima Iesu & MARIA nomina silentio pronunciareret, pro consilio ab iis postulando. Quatuor horis orabat quotidie. Carauacæ Rector cum alios gubernaret, ita hebdomadam distribuit, ut nec ipsi, nec Parvum vlli dies unus deesset in hebdomada quo (circa vllam munera nosterorum iniuriam) sibi attente vacare.

hoc die alius, alius alio die. Et industriâ factum, ut Collegium illud sanctæ alicui Probationis Domui simillimum videretur. Et perficit mos ille in illo Collegio, etiam Gonsaluo iam mortuo. Pati dolores flagrantissimè flagitauit à Christo in sacro, & impetravit, sanguinis vomitu acerbissime cruciatus. Morte illius foemina probitatis eximiae nomine celebrata ex vero prædixit; & pro mortuo postea orans mira dulcedine, ac æternæ salutis ab illo iam aditæ fiducia se perfundi persensit. Nostri quoque, doloris loco, tenero quodam gaudio hilariter gestiebant, clero & magistratu exequias celebrante.

P. PE.